

Nej tack till NATO

OLLE LJUNGBECK

Fri skribent

Aldrig har det varit så nödvändigt att Sverige står utanför försvars- och militärallianser.

Det som nu sker i Ukraina är djupt tragiskt men det är också en dåraktig politik, som bedrivs av USA med EU och Sverige som följsamma medspelare.

Den första fråga man måste ställa är: ”Kunde det som nu sker ha förhindrats?” Tveklöst. Föresatt att det hade funnits god vilja från Västsidan och inte som nu en medveten strävan till konfrontation ägnad att bana väg för ett införlivande av Ukraina i den västliga av USA dominerade intressesfären. Särskilt allvarligt blir detta spel eftersom Ukrainas folk är delat i sina sympatier till de inblandade.

Den propaganda vi nu matas med om att Sverige är hotat tjänar på intet sätt fredens sak.

En lögn som upprepas är att Sverige i händelse av krig står utan bundsförvanter. Detta påstår man trots att **Lissabonfördraget** innehåller en mycket tydlig skrivning om att om ett EU-land angrips så skall övriga EU-stater ovillkorligen ingripa till den angripna statens försvar.

I dag finns det mycket starka skäl för Ryssland att värna sitt territorium. USA biträdd av EU har en tydligt visad strävan att knyta så många av öststaterna till Väst. När man lyckats med detta är nästa steg att placera USA-Natos strategiska vapen så nära den ryska gränsen som möjligt.

Dagens politiker borde erinra sig, hur **Chrustjev** var på god väg att placera kärnvapenmissiler på Kuba. USA svarade med att hota med kärnvapenkrig. Under några dagar befann sig Världen på randen till ett kärnvapenkrig. Då var det Sovjet som provocerade USA. I dag är det USA-EU som

provocerar Ryssland. Att stora länder slår vakt om sina ”intressesfärer” är inte något nytt och därför inte något oförutsägbart.

De som i dag driver på om att Sverige skall gå med i Nato gör det av helt andra bevekelsegrunder än att de verkligen känner ett hot från Ryssland.

Bevekelsegrunderna som styr Nato-ivrarna är, att de framförallt vill föra in Sverige i den av USA behärskade maktsfären oavsett hot eller inte.

Även de ivrigaste Natoförespråkarna borde ha lärt sig lite av de två senaste decenniernas deltagande från svensk sida i internationella konflikter. Ingen stat där USA efter andra världskriget tagit initiativ till att med vapenmakt gå in och lösa konflikter har därefter haft en fredlig utveckling. I så gott som samtliga fall har eländet bara blivit större och konflikterna eskalerat. Libyen – för att ta ett exempel – som trots diktatur var en välfärdsstat är nu sönderslitet av inre stridigheter, som gör att landet är på väg mot total kollaps.

Trots att Europa drabbades av två krig under nittonhundratalet och att Sverige befann sig omgiven av stridande länder, klarade vi oss utan att bli indragna i krig. Efter andra världskriget har Östersjöområdet varit ett av de lugnaste områdena i världen.

Det som däremot kan göra det ”lugnaste hörnet” i Världen till en konflikthärd är om vi ansluter oss till Nato. En Nato-bas på Gotland med kärnmissiler skulle göra Östersjön till en ständig oroshärd. Ja, kanske till utgångspunkten för ett nytt storkrig.

Det maktspel som USA-Nato och EU bedriver mot Ryssland är dåraktigt och gynnar inte en fortsatt fredlig utveckling i Östersjöområdet. Ja, hela världen Det vi hittills sett av USA:s försök att efter andra världskriget ”rädda” andra stater, borde vara avskräckande nog för att mot-sätta oss såväl Nato-medlemsskap som deltagande i av USA igångsatta ”befrielsekrig”. Inte minst för att göra Sverige till ett mindre ”naturligt” mål för olika slags terrorattacker.

För min del känner jag mig övertygad om att Ryssland skulle se fram mot ett utvidgat samarbete på en lång rad områden med inte minst de nordiska länderna, men givetvis också med EU. Förverkligandet av ett sådant samarbete skulle bli ett lyft, där alla parter blir vinnare.

Den hets som nu bedrivs – inte minst i svenska massmedier – mot Ryssland är inte bara ensidig på ett närmast utmanande sätt. I stora stycken vilar den sakligt sett på bräcklig grund.

Vill vi i Sverige i framtiden leva under trygga förhållanden som hittills skall vi absolut inte gå med i Nato. Vad vi däremot kan göra är att öka samarbetet med våra Nordiska grannländer, något som åtminstone Finland ser som det bästa alternativet.

Lägger vi sedan till detta ett utökat samarbete med Ryssland på olika områden tror jag att vi nått om inte optimal trygghet så ganska nära.

Om ett sådant i norra Europa utvecklat samarbete också kommer att omfatta Europas övriga stater skapas den säkraste garantin för fred i vår del av Världen.